

Benvolgut i admirat Jaume:

El meu noi va anar a parlar amb el Dr. Trueta, de part d' en Maristany, que és amic seu. Va ser molt amable amb éll, i li va prometre de fer el que pogués. Ja coneixes com és en Joaquim (el meu fill) és decidit, directe i sencer. Va notar desseguida que el dir-li que havia vingut amb tu, amb aquelles classes, que li havia agradat molt. Jo n& estava segura d'aixó. Comestic segura que no tardarem en que tu ocupis el lloc que et corresponent en el món actual. Bé. El noi fa un anglés intensiu. Fa temps que l' estudia. Ell no es pot quedar aquí. Que vols que fassi? Que es limiti a ser un metget amb la tirania d' un seguro, que el metge és menys que un escombriaire ? Doncs per aixó, ha d' arnar a Anglaterra, si a Déu vol.

En Trueta, com és molt natural no conexia al nen, i el meu marit tampoc el coneix i jo poc. El Dr. Trueta va parlar amb el seu parent -Maristany- demanant qui era el meu noi. Cosa per altre banda, molt normal i natural. Doncs, bé Jaume. Jo et voldria demanar un gran favor: que escriguessis- quan hagi arribat del Brasil- a n' en Trueta, dient qui és el meu noi i nosaltres. Si tu li parles, tal com som, a qui som, una de les tantes classes mitges intellectuals -les més sanes del país, a Déu g.p- sé que el Dr. Trueta t'en farà cas i farà tots els possibles per ajudar el meu noi. Tok aixó, és perque interessaria que li trobés una plaça a l' Hospital d' éll, no solament a treballar amb éll, sino també que al poguéssin tenir a l' Hospital, com ho ha fet amb un que es diu Esteve, a menjar i dormir per estalviar-se les "altíssimes" lluires esterlines...que costa la vida a Inglaterra. Per uns mesos, tot es pot fer, pero quan es tracta d' un parells d' anys otres- ja ens hem d' espavilar, no et sembla ? Quina tristesa causa a un esperit com

^{-català-}
el nostre, ^{tenir} de anar com apobre, pel món actual! Els de la nostre terra, nos els plau anar a rentar plats ni a guardar criatures, com fan altres estudiants, del continent negre....i de blancs, que no som nosaltres.

-Podries, tu, amb aquesta simpatia que tens, escriure-li una carta, recomenat-li el meu noi ? Es diu Joaquim Poal-Manresa y Canyá, sents ? Digues que el seu pare és metge. Aixó li agrada molt, i com que el que ha fet en Santiago pel meu noi, mai li podré pagar, és el seu veritable pare, perquè després d' haver-lo adoptat (per aixó porta el doble nom) era tant menut quan va morir en Poal-Aregall (tenia dos anys) que li ha fet veritablement de pare, i creu que s'estimen, com pocs. Déu m' ha ajudat molt amb aixó, i n' estic més que satisfeta. Ja saps que en Trueta estima molt les nostres coses, i dites per tu, sé que podria fer molt. I, es veu, que en Trueta t' estima...El noi ho va veure ben clar. Per tant, si no he de causar-te cap extorsió, fer-me - o escriu-te-una carta dient-li que tens interès amb el meu nen, qui som nosaltres etc. etc. A Londres si que hi tinc bó. Hi ha una familia de La Bisbal, que són íntims amics nostres -meus- que van marxar per la guerra i que són millonaris. Tenen una de les Agències més importants de Londres. Ara els hi escriuré. Pero, al noi nostre l' interessa estar a l' Hospital amb en Trueta. Ja saps que el, considera mundialment, com a traumatòleg i ortopèdic. Es un atxa. I els catalans ens hem d' espavilar, marxar, saber, no ser un cero a l' esquerra, sino universals...Entesos, maco ? Ja sé que em farás una carta d' aquelles teves, com jo ha faria per tu i pels teus. Ja saps com us estimo i t' admiro. Ets un home com pocs, del nostre país. Espera sentir-te a Conferència Club, eh ?

Records a la Roser, i tu rep una afectuosa salutació i el meu més sencer agraiment.

Trueta Canyá de Manresa